

Štev. 20.

Leto 2.

Izhaja dvakrat na mesec.

Naročnina četrletno 12 dinarjev.

Uredništvo in upravnništvo:

Ljubljana, Karla Marksa trg 2 (prej Turjaški trg), kamor naj se tudi pošilja rokopisi.

Svoje pravice bodo uveljavili železničarji le z združeno močjo. Zavedajte se tega, trpini in organizirajte se vsi v USŽJ

U obranu krova nad glavom.

Sa 1. novembra, u koliko još u zadnji čas vladajuća klasa ne riješi nešto drugo, prestaje važiti svaka zakonska zaštita stanara, i kućevlasnici će moći slobodno i po svojoj volji da nabijaju cijene stanovima ili pako izbacuju stanare, ako im budu nepoćudni i ako zatraženu stanarinu nebudu mogli plaćati.

U ovako nastalim odnosima između kućevlasnika i stanara potonji postaju primorani, da najveći dio svojih prihoda i beriva izdaju lih na stanarinu. Podizanjem izdataka na stanarinu smanjuju se izdatci na kruh, odijelo, obuću i razne druge životne potrebe, a kako se te potrebe ni do sada nisu mogle zadovoljavati, to većini nas namještenika i radnika prijete još i opasnost formalne gladi. Ne učini li se u zaštiti stanara ništa, nama se zaista približuju crni dani.

Kućevlasnici su već jurnuli na nezaštićene stanare. Naročito imaju zub na državne namještenike, jer oni su ti, koji su do sada plaćali »malu« stanarinu. Nekoji od namještenika predaju se bez pogovora zahtjevima kućevlasnika, a nekoji još pregovaraju. Dobar dio stanara pak se nimalo ne brine, da pitanje stanarine povoljno po sebe riješi. A to je loše. Ne brinuti se za riješenje stanarinskog pitanja, znači, pustiti se na milost i nemilost kućevlasnicima i policijskim vlastima. Tko ne može sa kućevlasnikom za visinu stanarine nagoditi a nemoguće mu je plaćati veću stanarinu, taj je neodložno dužan, da se svrsta u red onih, koji se za svoju stanarinsku zaštitu otvoreno bore. Samo ako će se u zaštiti stanara otvoreno i borbena nastupiti, samo tada se može naići i na uspjeh.

Organizacija stanara i podstanara u Zagrebu uputila je na ministra Socijalne Politike po pitanju zaštite stanara predstavku, u kojoj se traži:

1. Da najemnina ostane i nadalje ista kako je zakonom o stanovima od 23. X. 1926. ustanovljena, jer se ekonomske prilike stanara nisu krenule na bolje, već nasuprot svakim danom na gore.

2. Da se ukine član 8. zak. o stanovima od 15. V. 1925., koji govori o pazokupnom procentu, jer će se time sniziti cijena sobama za najmanje 20—30%.

3. Da se maksimiraju (stanarine) cijene stanovima za nezaštićena lica. Visina zakupne cijene ne bi smjela da predje zlatni paritet.

4. Da se i nadalje zadrži nekretnost za sva lica zaštićena članom 6. zak. o stanovima od 23. X. 1926.

5. Dodjeljenje stanova, da se vrši nadalje u prvom redu samo licima deložiranim bez vlastite krivnje: premještenim državnim činovnicima i namještenicima kao i stanarima deložiranim bez vlastite krivnje, zbog vlastite potrebe kućevlasnika i rušenja zgrade.

6. Stanovi, koji stoje prazni preko mjesec dana imaju se dodijeliti putem nadležnih vlasti licima, koji su potrebni stana.

7. Član 9. zak. o stanovima od 23. X. 1926., koji govori o iseljenju stanara, ako se ne nagodi sa vlasnikom kuće, da se ukine, jer se sopstvenici zgrada ne nagadjaju sa zakupcima stanova, nego nasuprot jednostavno diktiraju bez obzira na dohodak stanara i zakupnu cijenu, koja u većini slučajeva prelazi cijeli, a i veći prihod zakupca.

Ova je zaštita stanara (kirajdžija) potrebna tako dugo dok se sa strane države, gradova i privatne inicijative ne sagrađi dovoljan broj stanova, koja je izgradnja stanova jedina moguća, da se stvori potrebna konkurencija. Stanari će u tom slučaju plaćati najamninu prema svojim prihodima kako je to bilo i prije svjetskog rata.

Dosegli so rekord.

Poglavje o statistiki se nadaljuje. Ne-verjetna je logika klike v »Udruženju nacionalnih železničarjev«, ki samo modruje, ukazuje in sodi. V svojem »Železničarju« št. 7. od 29. sept. pod naslovom »Sodrugom Bl. Korošcu« zahtevajo še sedaj, ko nisem več član, ne pod njihovo komando, za vsako ceno mojo glavo.

Uvidevam, da nimate rožnato bodočnost. Uvidevati bi morali pa tudi vi, gospodje, da ste si vse to ustvarili sami.

Vsakomur se tako zgodi, ki ideale po-tepta in prezira naravne zakone. Ne belite si pa zato glav; kar je prišlo, je moralo priti. To je pojav resnice in poštenosti, ki je na strani zapostavljenih in preganjanih.

Podan vam je jasen dokaz v »Ujedinj. železničarju« št. 15. z dne 1. avg. pod naslovom »Skupna akcija vlakospremnega osebja« in v št. 17. z dne 1. sept. v odgovoru na okrožnico št. 25. In tu vam je še vloga št. 1., katero je podpisalo 176 vlakovodij. Navedena vloga je bila izročena ob času intervencije dne 27. VII. t. l. v roke g. direktorju.

Direkcija držav. železnic, Ljubljana.

Okrožnica št. 33.333-27 od 11. VII. 27. in navodila izdana po g. Benedeku, načelniku saobračajnega odeljenja, nalaga vlakovodjem novo ogromno breme v izvrševanju službe.

Odvzeti so nam prtljažni sprevodniki pri osebnih in brzovlakih, izvzeti so ostali le še samo po eni tretjini faktične potrebe. Vlakovodja mora poleg najvažnejše svoje dolžnosti, t. j. imeti vedno pred očmi signale v postajah in na progi, opravljati še komercijelno službo. Povrh že itak preobložen s pismenim delom, ki ga mora izvrševati med vožnjo vlaka, naj vodi še celotno statistiko, vodi in odgovarja za premik v medpostajah, kar je najtežje pri danes že itak izstradanem osebju pri tovrstnih vlakih, katerih dohodki z kilometrinno vred ne znašajo več od 900 Din mesečno, kar ima ogromni upliv na točno in vestno izvrševanje službe. Zakaj imamo vendar saobračaj-

no odeljenje na direkciji, ki je vendar za to poklicano, da iz vlakovnih zapisnikov in vozovnih izkazov najlažje in mirno pri mizi izpiše vse podatke in sestavlja statistiko.

Kdor pozna službo vlakovodje pri osebnih, posebno pa pri tovrstnih vlakih in se zaveda naložene mu težke odgovornosti napram potujočemu občinstvu, prevažanja blaga in sami prometni pravi — glej člen 83 Zak. o drž. saobr. osebju — kateri odgovarja vlakovodja z življenjem in svojo eksistenco vsaki čas, bi v nobenem slučaju ne mogel nalagati novih in ne v njegov delokrog spadajočih dolžnosti.

Zavedajoči se že sedaj težkega bremena naših dolžnosti, moramo pri najboljši volji prositi direkcijo drž. železnic, da nam to novo naloženo breme odvzame.

Ljubljana, dne 23. junija 1927.

Podpisi 176 vlakovodij.

Vlakospremnemu osebje se je v tem slučaju poslužilo samo zakonskega prava. Glej čl. 67 v četrtem odstavku, ki se glasi: »Nadalje nalogov, ki bi očitno ogrožali varnost prometa, ne sme nižji uslužbenec nikoli izvršiti na zapoved višjega uslužbenca ter mora svojemu višjemu oblastvu poročati o tako prejetem nalogu«.

G. ravnatelj je bil udovoljil prošnji deputacije, da skliče anketo prve dni julija meseca. Navzoče gg. načelnike smo tudi med razgovorom uverili, da vlakovodja take statistike, ki ne spada v njihov delokrog, nikoli niso vodili.

Nismo pa dobili od 30. VII. ne ponovnega pismenega naloga ne odgovora na našo vlogo, ne tiskovin za vodenje statistike. O tem smo morali seveda vlakovodje obvestiti. Da smo to obvestilo podpisali, je čisto enostavno, ker smo imeli razlog za to.

Da si bomo na jasnem.

Najograbnije in naravnost hudobno je v članku mastno tiskano, kjer ste se dvignili daleč nad železniško upravo, kot ne-kake višje sile. Prikazujete po svoji ne-

iskrenosti povzročeno zlo, da bi izbrisali madež, ki ste ga zadali vlakospremnemu osebju. Po vašem mnenju je organizacija najbrže zato tu, da se člani obračajo k nji za pomoč, kadar nič ne rabijo.

Tu prihajajo v poštev tri strani. Prva stran: direkcija, ki je pomnožila vlakovodjem službeno dolžnost z vodenjem statistike, ker iste še vlakovodje nikoli vodili niso. Druga stran: vlakovodje v obrambi proti novemu bremenu in na njihovi strani z vso dobro voljo in spretnostjo Savez železničarjev. Tretja stran: UJNŽB kot urokavičeni opazovalec.

Vse tri strani so prav dobro znale, »kaj« hočejo.

Prva in druga stran so svoje že dosegle, a tretja se z izidom nikakor noče zadovoljiti.

Gospodje, iskrenost se kristalizira v borbi. Težki življenjski pogoji ter ogroženost na še ta borna eksistenca odpira železničarjem oči na široko in jih kliče k vstaje-nju in delu.

Železničarji, drugača zdravila za take apostole ni, kot da njim daste priliko, da govore samemu sebi. Sedaj so napravili igro z vlakospremnim in v bodoče bodo storili to z drugim osebjem.

Gospoda, ideja ni fraza. Fraza pa ni bila še nikdar ideja. Vaša nagrada za mo-jo zvestobo v 19letnem službovanju orga-nizacije je najsramotnejši dogodek v zgo-dovini železničarske organizacije. Zvalili ste vso svojo neslanost preteklih let na moja ramena in zraven tega natolcujete še o moji nepoštenosti. Pravite pa, da naj o letu 1923 kar molčim! Ravno tako da naj molčim o zapravljanju denarja, ter da po-žrtvovalni člani ne le da žrtvujejo za dru-štvo samo denar, ampak tudi svojo eksis-tenco. Gospoda, kako lepo to zveni. Samo malo se spomnimo v preteklo dobo, od tam, kjer vaše sovraštvo izvira, namreč v kontroli. Kdo je bil tako požrtvovalen, ki niti članarine ni redno plačeval? Kdo je bil tisti, ki je po protestni akciji leta 1923 povzročil v podružnici Ljubljana 1. moralen in materialen neuspeh, tako da sem imel z tovariši, ki nismo mogli takega mrtvila več prenašati, nad dve leti dela, da smo po-

pravili to, kar je nek mladenič povzročil v eni noči!!

Pridite le z dokazi o mojem delovanju v organizaciji, da ni bilo pošteno, se boste tem prej oprustili tekmeča. Ker vam v tem slučaju ustrezem in izginem v ozadje.

Pozivate me tudi, da naj odložim v delavski zavarovalnici od »Zveze« mi po-darjeno mesto v nadzornem odboru v Za-grebu. Povem vam le to, da se ne sma-tram v »Središnjem uradu« za zastopnico »Zveze«, ampak za zastopnika železničar-jev, ki pa so ravno pri volitvah v bolniško blagajno pokazali, da z »Zvezo« nočejo imeti opravka ter so si izvolili zastopnika iz vrst Saveza železničarjev Jugoslavije.

Zavedajoč se svoje dolžnosti v službi in organizaciji ter ravno tako svojih držav-ljanskih dolžnosti in pravic na drugi strani, sem bil primoran na okrožnico št. 25. od-govoriti in podpisati, ker si tako nesramnih laži, kot jih prinaša okrožnica, ne pustim biležiti na moj račun.

Tudi ste si zmislili, da je Savez povi-šal članarino na 14 Din ter da bode-te o uporabljanju članarine pripravljeni razprav-ljati. Dobro pa bi bilo, da res vzamete v pretres vaše gospodarstvo v oblastnem odboru ter sumirate razliko od časa, ko je bila članarina povišana od 5 na 10 Din, ko je imela še raja soodločevalno pravico.

Sele potem, ko ste ugotovili gospodar-ski napredek, nastopajte bahavo kot dobri gospodarji skupne imovine.

Tudi sejo oblastnega odbora dne 6. VIII. opisujete ravno tako kot v praksi delate. Kakšna je to debata, ako tožitelj na široko poroča o zadevi obtoženega. Potem dobi besede obdolženec, ki ravno tako na širo-ko dokazuje svojo nekrivdo. Predlaga pa, da odbor o tem debatira, ter o zadevi sklepa. Predsednik pa, namesto da otvori debato, zaključí sejo. To pa naj bo za objektivnega in pametnega človeka dokaz poštenega ravnanja!

Na vse ostale vaše nasvete, kaj vse ste pričakovali od mene, da se pomirite, bodem — če nečete še uvideti, da ste na popolnoma napačni poti — poskrbel lahko z gradivom, ki ste ga sami pripravili.

Blaž Korošec.

Vprašanje ujedinjenja železničarjev.

Dne 24. septembra 1927 smo do-bili od »Saveza radnika met. indu-strije Beograd« v vprašanju ujedi-njenja sledeči odgovor:

Savezu Železničara Jugoslavije, Ljubljana.

Dragi drugovi!

Dobili smo vaše pismo od 3. IX. Br. M. D. O. 11., na koje vam odgovaramo sledeće:

1. Ne mislimo da vam odgovaramo na vaše tvrdnje da nama nije stalo iskreno do ujedinjenja. To nam je najbolje poka-zala prošlost a pokazuje nam i bliska bu-dućnost. Najzad mi smo uvereni da će i železničari iz svega toga moći da presu-de, ko je za iskreno ujedinjenje a ko je protivu ujedinjenja. Oko toga ne želimo više da trošimo vremena, jer će to naj-bolje svačija dela pokazati, u koliko to do sada nisu pokazala.

2. Vaša tvrdnja da smo mi, odnosno naši predstavnici, na Kongresu 1925. god. krivi, što do ujedinjenja na tome Kongre-su nije došlo, jeste potpuno depasirana. Vi ste na tome Kongresu doveli preko 70 delegata bez ikakvog ključa u odnosu na brojno stanje članova. Od naših delega-ta, koji su prema svome broju zastupali srazmerno mnogo veći broj članova, tra-žili ste blanko izjavu da će se pokoriti od-lukama Kongresa i ako oni nisu znali kak-ve će te odluke biti, niti im se dalo da govore po pitanjima koja su bila na dnev-nom redu. Setite se, drugovi, samo onih reakcionarnih izjava Bogdana Krekića, Stanka Juraja i drugih koji su tražili bez-uslovno naše priključenje vašem Savezu bez ikakvog prava. A to nije proleterska demokratija, koju vi tako vatreno zastu-pate, naravno u rečima. I takav način uje-dinjavanja jeste nezdrav i reakcionaran, protivu koga smo mi uvek bili i u buduće ćemo biti.

3. Vaša tvrdnja da ste vi radili na ujedinjenju ne samo 1925. g. već i 1926. i 1927. g. takodje je netačna. Vi ste sazi-vali konferencije i na iste ste pozivali sekciju ovog Saveza iz Zagreba. Ali ste na tim konferencijama tražili, da se naša sekcija iz Zagreba prosto na prosto pri-ključi vašem Savezu. A to ne bi bilo ujedinjenje već kapitulacija, na koju mi takodje nikada nećemo pristati.

4. Čudi nas vaše stanovište po našim konkretnim predlozima za osnivanje Cen-tralnog i mesnih zajedničkih Akcionih Od-bora. Velite da bi to bilo neizvršljivo! Za Centralni Akcioni Odbor zbog toga, što se vaša Centrala nalazi u Ljubljani a na-ša u Beogradu, i da zbog toga taj Akcioni

Odbor ne bi mogao da živi! A za mesne akcione odbore zbog toga, što bi takvi od-bori došli u obzir samo u Zagrebu, Nišu i Skoplju.

Drugovi, ništa pogrešnije od toga. Prema vašem shvatanju izgleda kao da će delegati vašeg i našeg Saveza u Cen-tralnom Akcionom Odboru voditi neke in-timne razgovore, pa treba da su zajedno u jednom mestu. Izgleda nam da vi ne možete, ili nećete, da razumete od kolike bi važnosti bio zajednički rad obadva Sa-veza, preko toga Centralnog Akcionog Od-bora na zaštiti interesa železničara. Upu-ćivanje zajedničkog proglaša, vodenje za-jedničkih akcija, zajedničke intervencije i t. d. od strane toga AO sve bi to mnogo uticalo na budjenje nesvesnih i neorgani-zovanih železničara, na budjenje i stva-ranje kod njih vere u potrebu i moć orga-nizacije i borbe kroz istu. A taj zajedni-čki rad mnogo bi doprineo stvaranja po-trebnih uslova za zdravo i trajno ujedi-njenje.

I ako bi se, prema vašem mišljenju, mesni AO mogli stvoriti samo u Zagrebu, Nišu i Skoplju, ipak bi oni i u tim mestima bili od ogromne važnosti po rad na podi-zanju železničkog pokreta, i po ujedinje-nju železničara. Jer ne zaboravite, drugo-vi, da su ta mesta vrlo važni železnički centri, u kojima je skoncentrisan vrlo ve-liki broj železničara. Zajednički rad i za-jedničke akcije naših organizacija u tim mestima, imalo bi ogromnog i vrlo dobrog uticaja na železničare u ostalim mestima u celoj zemlji, što je vrlo važno.

5. Još velite da je druga tačka naše-ga predloga zakasnila, jer da ste vi već stvarali takav akcioni odbor u Zagrebu, čiji je rad zaspao. I vi stojte na gledištu, da ako je rad u tome pravcu jednaputa zaspao, da više ne treba ni raditi! A to je pogrešno i štetno shvatanje. Nikada neće i ne može biti prekasno da se podje pu-tem, kojim se mora ići u današnjici i uradi ono, što treba i mora, mora da se uradi. Vaš rad u tome pravcu nije bio doboljan i nije imao svih potrebnih uslova da živi i da urodi plodom, pa je ta akcija zato i zaspala. Ali se tu ne sme gubiti prisustvo duha, već se stalno i sistematski u tome pravcu mora raditi sve dotle, dok se po-stojeće železničke organizacije ne sliju u jednu falangu, u borbi na zaštiti svojih životnih interesa i samim tim postanu pri-vlačni centar i za onaj ogroman broj železničara, koji se danas nalaze izvan svih postojećih železničkih organizacija.

Taj i takav rad skopčan je sa velikim naporima i teškoćama ali se u tome prav-cu, pored svega toga, mora raditi, ako se želi ujedinjenje železničara.

6. Najzad vi u vašem pomenutim pismu opet odbijate vođenje zajedničkih akcija. Mi pak smatramo da je to glavni uslov za iskreno i jedino moguće ujedinjenje, koje će biti zdravo i trajno. Velite: »...da je jedino moguće akcijski odbor vodstvo jedinstvene železničke organizacije«. Vi i dalje stojite na stanovištu, da ujedinjenje treba izvršiti *pristupom mehaničkim putem*, ne vodeći pri tom računa o psihološkom i ideološkom raspoloženju članstva danas podvojenih organizacija. Ne vodeći računa, da li bi to i takvo ujedinjenje bilo dobro i zdravo radi uspešne borbe protivu kapitalističke klase. A to ni malo ne liči na princip proletarske demokratije.

Mi pak smatramo da je takav put ka ujedinjenju potpuno pogrešan i takvo ujedinjenje ne bi urodilo željenim plodom. Glavni uslov i jedino moguće put za zdravo i trajno ujedinjenje železničkog, kako i celokupnog radničkog sindikalnog pokreta, jeste zajednička borba radnika na zaštiti svojih svakodnevnih interesa u borbi protivu kapitalističke klase. I to je jedini mogući put za uklanjanje i utiranje razlika i diferencija koje su se rascepu u toku nekoliko godina među radnicima stvorile, a koje bi bile velika smetnja za organizaciono ujedinjenje, ako se one prethodno ne bi otklonile zajedničkim radom i borbom.

Eto, drugovi, to je glavno pitanje koje nas deli u shvatanju na rad po pitanju ujedinjenja. Zbog toga je izlišno da vam šaljemo naše konkretne predloge dok između nas ne uklonimo ovu glavnu prepreku. A te naše konkretne predloge mi bi vam mogli podastreti na prvoj zajedničkoj sednici, jer ona nisu principijelne prirode i ne bi pričinjavali naročitih teškoća.

Mi ostajemo kod naših predloga u pitanju stvaranja akcijskih odbora i vođenja zajedničkih akcija, koje smo vam uputili u našem pismu od 22. VIII. t. g. Br. 732. i nadamo se, da ćete iste prihvatiti i na osnovu njih zajedno sa nama otpočeti rad na ujedinjenju železničkih klasnih organizacija.

Naposletku obavestavamo vas još i to, da će ovaj Savez u najskorijem vremenu održati Zemaljsku Konferenciju železničara organizovanih u našem Savezu. Jedno od glavnih pitanja na toj konferenciji biće pitanje ujedinjenja. To pitanje će se temeljito pretrasti i doneti konkretni i određeni zaključci, koji će stvoriti mnogo jasniju situaciju i ubrzati rad na ujedinjenju. Naravno ako se sa vaše strane bude pokazalo potrebno razumevanje i volja u tome pravcu.

No saziv ove konferencije ne može i neće biti nikakva smetnja za rad na izvođenju zajedničkih akcija, čemu treba odmah pristupiti.

Drugarski vas pozdravljamo.

Za Savez Radn. Met. Industr. i Obrta Jugoslavije, centrala Beograd:
B. Milutinović.

Ne oziraje se na vse lažnjive trditve, žaljivke in napade na naš savez, smo jim poslali odgovor, v katerem jasno in precizno navajamo vse ovire ujedinjenja, ki jih je odstraniti. Naš odgovor se glasi: **Savez Rad. Met. Ind. i Obrta Jugoslavije, Centrala v Beogradu, Birčaninova ul. 17.**

Dragi drugovi!

Potrujemo prejem Vašega dopisa št. 776 od 23. septembra 1927 in Vam odgovorjamo sledeće:

1. Odgovor na vprašanje, kdo je krivec, da ni došlo do ujedinjenja, je za nas kot za pretežno većino železničarjev jasen ter o tem ni treba debate. Povemo samo to: Mi in vsi, ki so se ujedinili, so prišli z znanim številom članstva na kongres, število Vašega članstva ni bilo poznano.

2. Na vsak kongres pridejo od strani »Saveza« zastopniki točno po predpisih pravil. Mi smo o številu članstva javno položili račune, kar Vi do danes še niste storili ter je število Vaših članov in iz katerih železničarskih kategorij da so — da se tako izrazimo — popolnoma neznan.

3. Ali je naše stališče o ustanovitvi centrale in lokalnih krajevnih odborov pravilno, ne bomo debatirali, ker za naše stališče govori zgodovina vseh železničarskih pokretov v Jugoslaviji od l. 1920 dalje, kjer so vse akcije vodene bodisi v smislu *enotnih front*, *koalicij ali akcijskih odborov* klaverno propadle ter zahtevale velike žrtve od strani razredno-bojevnih železničarjev, a njim in njihovim organizacijam prinesle le škodo.

Akcije bodo dobile prvi uspeh tedaj, ko jih bo vodila *enotna razredno-bojevena železničarska organizacija*. To čimprej ustvariti, je naša proletarska dolžnost. Kdor pa hoče to ujedinjenje zavlačevati s stvarjanjem nam dobro znanih »enotnih front, koalicij in akcijskih odborov« slabega spomina« ter iz tega vprašanja *le kovati svoj politični kapital*, je škodljivec železničarskega pokreta in sovražnik železničarjev samih.

S tem zaključujemo debato o tej stvari ter vam priporočamo, da prepustite delegatom železničarjev obeh organizacij — pravilno izvoljenih na članskih sestankih po številu članov tekom zadnjih treh mesecev — da se čimprej na izrednem kongresu »Saveza« in »Sekcije železničarjev« združijo v enotno organizacijo in začno enotno voditi akcijo za obrambo železničarskih pravic.

Ovire za ujedinjenje so le od Vaše strani, ker si morate, predno pridemo do pregovorov na konferenci, preskrbeti dovoljenje plenuma CRSOJ, da smete:

1. izvršiti »parcijelno ujedinjenje po savezima« ili u konkretnem slučaju med železničarima, koji su članovi sekcije železničara u sklopu SRMIOJ in »Savezom železničara«;

2. na kongresu ujedinjenja slobodno reševati o pristupu k glavni strokovni instanci v Jugoslaviji ali o automatiziranju saveza.

Čim Vam plenum CRSOJ odobri glasom zaključka zadnjega svojega kongresa v teh vprašanjih proste roke, moremo započeti razgovor o ujedinjenju, ker bi bili preje vsi razgovori iluzorni ravno z ozirom na preje navedeni glavni zadržek.

Čim si izposlujete to odobrenje in nam pošljete Vaše konkretne predloge k našim platformi, so vse ovire za ujedinjenje odstranjene in *delegati železničarjev* bodo tako na konferenci kakor na kongresu o vseh vprašanjih reševali.

Sodružne pozdrave: Stanko.

Na ta naš dopis smo dobili od nezavisnih zopet sledeće izvijanje:

Savezu Železničara Jugoslavije, Ljubljana.
Dragi drugovi!

Na vaše pismo br. M. D. O. 10 od 29. sept. 1927. odgovorjamo vam:

U koliko više vodimo sa vama pismu, sve više stičemo uverenje, da ste vi ljudi koji u opšte begate od istine. Mi stičemo uverenje a i na delu smo se uverili, da ste vi sposobni danas poreći ono što ste juče kazali pred celim svetom i obrnuto. Opet pričate o nekom podnošenju izveštaja o brojnom stanju vašega članstva! Mi smo u našem pismu rekli, da ste vi na Kongresu 1925. g. doveli nekih 70 delegata bez ikakvog ključa, koliko koji delegat zastupa članova. O tome vi nikome niste položili računa na Kongresu, već ste Kongres pretvorili u vašar, gdje ste hvatali jedino na larmu i na opsenu prostote kod naivnih. A sada se pravite naivčice i govorite o sasvim nečem drugom. A kako li ćete se tek držati kada predjemo na konkretne stvari?

Iz toga a i ranijeg vašeg držanja u zajedničkom radu jasno nam je, zašto ste vi protivu stvaranja zajedničkih akcionih odbora i zajedničkih akcija, kroz koje je jedino moguće doći do ujedinjenja. Izgleda nam da vi i ovoga puta hvatate na brzinu, naravno da sve to bude bez široke kontrole železničara.

O onome što iznosite u 3. tački vašeg odgovora, nećemo odgovarati, jer nije vredno odgovora, jer nam je to vaše sitno-buržoasko shvatanje o radničkom pokretu i njegovim zadacima odavno poznato.

Što se tiče vaše primedbe, da nam je potrebno odobrenje plenuma CRSOJ za parcijelno ujedinjenje, u ovom konkretnom slučaju za ujedinjenje železničara, ona je potpuno deplasirana. Nama takvo odobrenje ne treba. Naš deo pokreta stvaraće ujedinjenje i frontalno i parcijelno samo kada je ono u interesu radničke klase. Stvaraće ujedinjenje koje će služiti radničkoj klasi za borbu protivu kapitalističke klase. A isto tako neće prihvatiti ni frontalno ni parcijelno ujedinjenje, koje bi bilo na štetu radničke klase, a u interesu buržoazije, kao što je bilo ono ujedinjenje, koje je stvoreno 1925. g. između Glavnog Radničkog Saveza, i Živote Milojkovića i komp.

Čineći vam i ove napomene a i iz naših ranijih odgovora, valda će vam biti jasno naše stanovište po pitanju ujedinjenja. S drugarskim pozdravom.

Za SRMIOJ: B. Milutinović.

Sodrug! Iz zadnjih dve dopisov (našega in nezavisnih) lahko razvidite, komu je za obrambo železničarskih pravic in komu je iskreno do ujedinjenja.

Mi smo jih povabili na ujedinjenje, ko so njih člani v Zagrebu izrazili željo, smo ustanovili v Zagrebu akcijski odbor, predložili smo jim točno vse naše predloge ter postavili zahtevo, da se to vprašanje rešuje ob navzočnosti delegatov vseh podružnic, ne pa med štirimi očmi za zeleno mizo.

Na vse to se nas je v vseh pismih naravnost nesramno blatilo ter tajilo dejstva in nezavisni so šli v zadnjem pismu celo tako daleč, da skušajo zatajiti celo sklepe svojega kongresa.

Komur je znan nastop nezavisnih leta 1925 na delegatski konferenci pred kongresom, ta jasno vidi danes isti njih maneuver: Oni stoje na stališču: *Mi, kot manjšina, se bomo ujedinili z večino, to je s savezom, le, ako on kapitulira in prizna vse, kar mi hočemo, drugače pa o ujedinjenju ni govora.*

Savez železničarjev bo vodil akcijo za ujedinjenje iskreno in javno pred vsemi člani. Na trpečih železničarjih pa je, da gredo preko dotičnih, ki hočejo iz tega vprašanja kovati politični kapital.

Sodrug, vsi na delo za Savez!

Franjo Aleš:

Vprašanje komercializacije železnice.

Vprašanje komercializacije železnice in racionalizacija prometnih sredstev postaja tem bolj zanimivejša, čim bolj se približuje 15. oktober, ko se bo vršila v Beogradu anketa gospodarskih krogov, na kateri naj se končnoveljavno določi, ali za ali *proti* komercializaciji državnih železnic. Vsa politična, meščanska in delavska javnost gleda z velikim zanimanjem na novo projektirano reformo, kajti vsi, dobesedno vsi krogi žele, da se neekonomične razmere v upravi drž. železnice enkrat za vselej prenehajo in da se s stvarnimi in konkretnimi odredbami dvigne tudi rentabilnost železnice.

Glavni vzroki krize v upravi državnih železnic leže predvsem v nepravilnem in neprikladnem budžetiranju pri državnem proračunu, neurjenem in nesistematičnem knjigovodstvu in birokratskem sistemu uprave državnih železnic. **Uprava je popolnoma centralizirana.** To seveda onemogoča upravnim entotam in edincam vsakršno iniciativno delo v najnujnejših in važnejših zadevah. V takih razmerah železnice ne morejo biti gospodarska žila države in zato seveda tudi ni čudno, ako naše železnice dosedaj niso lajšale prometa in niso regulirale vse gospodarske sile na tisto aktivitetu, ki je potrebna vsakemu dobremu narodnemu gospodarstvu.

Klic za odpravo teh razmer je torej postal vitalnega pomena za naš nadaljni gospodarski razvoj. Odprava teh razmer je pa mogoča le na dva načina. Ali dati državne železnice v najem kakemu domačemu ali celo tujemu bančnemu konzorciju; torej izpremeniti sedanji sistem v komercialno-trgovski, ali pa — reducirati železniške delavce in uradnike, uvesti splošno štednjo na račun železniškega delavstva in znižati plače ter doklade vsem drž. nameščencem na držav. železnicah.

Edino ti dve poti sta zaenkrat možni in mogoči. Gotovo je, da je veliko boljša prva pot, kajti druga

rešitev vprašanja železnice bi še bolj povečala brezposelnost in poslabšala socialni in gospodarski položaj železniških delavcev in uradnikov.

Vprašanje komercializacije železnice je torej poleg gospodarskega tudi delavsko-socialno vprašanje, ki zahteva nujne in pozitivne rešitve. Vsaka pametna uredba uprave, vsaka tehnična izpopolnitev v upravi železnice in odprava graditev zgolj samo strateških železnic pa mora izboljšati naše gospodarske razmere.

Naša država ima toliko prometa, da bi se železnice lahko rentirale. Zato je vsaka nasprotna trditev neosnovana in neopravičena, če že ni naravnost demagoška. Če je železnica vzorno urejena, izvrstno opremljena in kjer je zaposlenih dovoljno število delavcev in uradništva, se železnica **mora rentirati**. Treba pa je tudi že enkrat sistematično organizirati promet, primerno znižati ali eventualno tudi zvišati vozne tarife in dvigniti produkcijo domačih industrijskih podjetij ter dvigniti obrt.

Nepravilno je stališče, ako se misli izvesti rentabilnost železnice samo z redukcijami delavskih plač in osebja na železnicah. Ampak uvesti je treba red v upravo in dvigniti gospodarsko življenje in promet, ki naj bosta res tista faktorja, na katerih naj sloni vsa državna politika in vse držav. gospodarstvo.

Te reforme pa so vsekakor potrebne za odpravo današnjih gnilih razmer. V njih pa so izražene težnje vseh krogov, ki pričakujejo sanacijo narodnega gospodarstva in odpravo socialne krize.

Železnice naj in morajo ostati **državna last**, ker bi nasprotno pomenilo, da se naša država vedno bolj nagiba izrazitemu sistemu kapitalistične proizvodnje in ker bi nasprotno temu, naredili mi zopet velik korak nazaj. Ali nova uprava se mora brezpogojno ločiti od sedanje državne uprave, ki je centralistična in birokratska.

V tem je rešitev, ki jo morajo uvideti tudi oni delavski krogi, ki se danes izjavljajo proti komercializaciji samo zato, ker Marx ni bil za njo. Gospodarski in socialni položaj delavstva pa je mogoče dvigniti zaenkrat in v teh normalnih razmerah samo v dobro razviti in vzorno urejeni — kapitalistično-meščanski državi!

Prinašamo gorenji članek, ki ga je priobčil »Narodni dnevnik« v vprašanju komercializacije, ki obravnava to vprašanje iz vidikov dejanskega položaja in ne iz ozko-grudnih strankarskih vidikov.

Komercializacija železnice.

U prošlom broju podnet je opširan izvještaj o zaključcima naše konferencije povodom pitanja komercializacije. Objelodanjena je i prihvaćena rezolucija, u kojoj je prilično jasno sadržano definitivno naše stanovište po tom pitanju, iz kojeg proizlazi: železnice treba osloboditi birokratizma, partizanstva i štetnih upliva loše i nazadne državne administracije, a to će se postići tako, ako se železnice stavu pod upravu posebnog stručnog odbora, u kojem će biti zastupljeni radnici i železničari. Vlastništvo pak nad železnicama treba i nadalje da zadrži država. Izjasnili smo se protivnicima, da železnice predaju u vlasništvo privatnih kapitalista i budu eksploatisane za njihov izravni profit.

Protivno ovom našem gledištu pojavila su se i takova, koja preporučuju izručenje železnica privatnom kapitalu. Jedno od takvih gledišta zastupa i drug Dragiša Lapčević, koji tim povodom u sarajevskom »Radničkom Pokretu« (sveska od maja) piše slijedeće:

Državna preduzeća i socijalna demokratija.

Dosta jako je ukorenjeno mišljenje: da ne samo treba zadržati etatizirana preduzeća, već i čitav niz novih etatizirati. Po tome, u ostalom vrlo primitivnom stanju, državna preduzeća treba da budu i železnice, i pošte, i telegraf i telefon, i šumska preduzeća, i rudarska, i raznovrsne fabrike, i mnoge poljoprivredne ustanove itd. itd.

Gubi se, međutim, iz vida okolnost, da će ono, što se sada naziva državom, iščeznuti zajedno s kapitalističkom eksploatacijom i sa zakonodavnom, administrativnom, pravnom, policijskom i vojnom sankcijom, koju država toj eksploataciji pruža. A najviše se gubi iz vida fakat: da su državna preduzeća u stvari kapitalistička preduzeća, još najgora i najteža oblika; da je služba u tim preduzećima u stvari buržoaska služba, t. j. služba buržoaziji ujedinjenoj u njezinoj klasnoj organizaciji, državi. Ta služba nema ništa zajedničkog sa socializmom; naprotiv, država je najveći i najmoćniji protivnik socializma.

U državnim preduzećima je položaj radnika *najgori*, pri svem tom što se još i danas navlači jedna zabuda: da se položaj radnika u državnim preduzećima može popraviti političkim pritiskom radničke klase. Taj je pritisak kao što se vidi iz mnogobrojnih primera, prosto nemoćan; kad bi on bio toliko moćan, da doista može popravljati položaj radnika u državnim preduzećima i stavljati ga iznad položaja radnika u privatnim preduzećima, bili bi prosto na pragu preuzimanja i političke vlasti i ekonomske moći, jer država, tada, više ne bi bila sposobna niti političkoga otpora davati ili ekonomijom svojom funkcionisati!

I najmoćnije sredstvo u borbi protivu kapitalističke eksploatacije, štrajk, savršeno je nemoćno prema državi: ona je gotova podneti i velike ekonomske gubitke, samo da ne prizna pobjedu radničku; jer će ekonomske gubitke naknaditi razrezom poreza, povećanjem posebnih poreza, monopola, carina itd.

Medjutim, ekonomski pritisak, što ga radnička organizacija vrši nad privatnim poslodavcem, u naj-

večem broju slučajeva je uspešan te su radnici u stanju, blagodarci tome pritisku i štrajku, popravljati svoj položaj u privatnim preduzećima i povećavati nadnice.

Osim toga, radnik u državnom poduzeću je najmanje politički slobodan; pravo ima Žilj Ged, koji tim povodom, veli:

Država poslodavac — to je dvostruko robstvo za radnike: onamo steže ne samo želudac, već i vrat...

Svako novo državno preduzeće to je skidanje rizika kapitalističke klase i tovarjenje njegovo na ledja radnika... Eksploatacija državnih preduzeća se ima predati radnicima koji u njima rade, ako se hoće da budu spaseni nečuvjenoga i dvostrukoga robstva. Ili to, ili predavanje preduzeća privatnim kapitalistima s kojima ćemo se zatim, boriti. I oni su nam lakši nego li država.

Dragiša Lapčević.

Odgovori ljubljanske žel. direkcije.

V zadevi upeljavanja već kot 8-urnega delavnika v skladišču postaje Celje smo dali na direkcijo sledeči priziv:

Gospodu direktorju direkcije drž. železnice Ljubljana.

Podpisana organizacija opozarja na dejstvo, da se v območju ljubljanske železniške direkcije protizakonito krši osemurni delavnik in to ne od strani podrejenih organov, ampak po izrecnem nalogu direkcije.

Savez železničarjev Jugoslavije proti takemu kršenju še veljavnih zakonov in pravilnikov energično protestira, z zahtevo, da se v državnih prometnih ustanovah spoštuj zakonito zajamčeni osemurni delavnik. Glavne kršitve se gode v območju strojnega oddelka v kurilnicah, katere obravnavamo s posebno predstavko ter v skladišču postaje Celje, ki se mora pač smatrati za postajo z velikim prometom.

V skladišču postaje Celje so delavci dne 9. avg. po več kot osemurni službi zvečer ob 18. uri zapustili službo, zakar so bili kaznovani z denarno globo po Din 50 oziroma Din 100;

1. Stolekar, ker se je izjavil ob 18. uri: »še to-le bomo popravili, potem pa gremo«; 2. Urleb, da kljub danemu nalogu po 18. uri pospravil klub raz klančine in 3. Janežič, da je hujškal ljudi, da naj po 18. uri ne delajo.

Po teh kaznih šele je direkcija odredila z brzojavko 1311f od 13. avgusta 1927, da se ima upoštevati določbe začasnega pravilnika § 5, ki določa:

»V slučaju izvanrednih razmer, to so bolezni, epidemija, povečan promet, se more delo nadaljevati do 280 ur na mesec brez vsake odškodnine.«

Ne oziraje se na dejstvo, da delavci danes nimajo več dnevnih plač, ampak urne plače, po katerih jim pritiče plača za vsako uro faktičnega dela, ugotavljamo, da je citat iz delavskega pravilnika od direkcije izkrivljen, ker se v originalu dotični člen glasi:

»To število se more v izjemnih primerih: v slučaju bolezni, epidemije, nezgod itd. podaljšati do največ 280 ur na mesec in sicer brez vsake posebne nagrade.«

Kaj je vzrok podaljšanju delovnega časa? Po pravilniku utemeljuje podaljšanje le vzrok povzročen po višji sili, nikakor pa ne povečanje prometa, ki ga je direkcija sama vstavila v besedilo pravilnika.

Pomanjkanje osebja pa je povzročila direkcija sama po gotovem načrtu, ko je izvedla redukcijo plač in osebja, toraj ponekod zmanjšala delavski stalež, preostali pa z reducirala že itak premale plače, tako v območju postaj za 10%, zahteva pa kljub temu od njih več produkcije, kar je fizično nemogoče. Nadalje pretežno večino delavskega osebja uporablja za druga dela ter tako iz skladišča odvzame delovne sile, preostale pa hoče popolnoma izmogočati.

V dokaz temu sledeče:

Vseh delavcev je v Celju 49, ki so razdeljeni tako:

- 2 ženski snalilki,
- po 1 kretnik, brzojavec in pisar. moč v staležu delavcev,
- 2-3 pomožni vozovni zapisovalci,
- 8 pomožnih zaviračev,
- 2 pomožna svetilničarja,
- 2 nočna čuvaja,
- 1 pri tehnični in straža na prostem,
- 6 dnevno na brzovozu a 24 ur,
- 1 plombar in nalistkar vozov,
- 1 dnevno po 2 uri snajenje postajnega prostora,

2 delavca za pisanje nakladnic,

1 delavec pomožni delovodja,

2 delavca za snajenje kretnic.

Tako je dnevno že izrabljenih drugod

34 delavcev ter jih preostane toraj še 15.

Pri 49 delavcih je računati stalen stalež bolnikov najmanje 2 delavca, eden ali dva morata iti po potrebi k premiku, eden večkrat v kretnico, dva sta pri predaji, eden pri oddaji, eden pri nalistkanju komadne robe, preostane toraj le 6 delavcev

redno za nakladanje in razkladanje blaga v tovornem in carinskem skladišču.

Te naredbe niso pretirane ampak so sestavljene po faktičnem zaposlenju delavstva. Iz prednavedenega izprevidite, da ni vzrok neizvršitvi dela do 18. ure ne bolezni, epidemija, nezgode, ali povečan promet, ampak da z gornjim staležem 6 delavcev v skladišču dela ni mogoče izvršiti.

Z ozirom na prednavedeno predlagamo:

- 1. da se brzojavka 1311f kot ne na mestu ukine;
- 2. da se anulirajo od g. postajenačelnika neupravičeno izrečene kazni;

3. da se peviša stalež skladiščnih delavcev še za dva moža in tako omogoči redna izvršitev dela;

4. da se izda podrejenim inštantcam nalog, da se imajo strogo upoštevati določbe začasnega pravilnika o osemurnem delavniku.

Prilagamo kolek za Din 20 za pismeno rešenje.

Delavska zbornica za Slovenijo

Ljubljana.

Podpisanemu Savezu je čast predložiti Vam v prigrbu prepis predstavke, ki smo jo predložili direkciji drž. žel. v Ljubljani. Prosimo naslov, da tudi od svoje strani podvzame potrebne korake, da se odvrne nevarnost stalne upeljave 10urnega delavnika v državnih prometnih ustanovah. Prilagamo še en prepis odloka žel. direkcije s pripombo, da Vam bomo prepis predstavke o kršenju 8urnega delavnika v kurilnicah predložili čez par dni v prilogi.

Podružnica

Celje.

Cenjeni sodrugil!

Na Vaše dopise št. 9, 15 in 16:

V prigrbu pošiljamo prepis predstavke, ki smo jo predali g. direktorju radi kršenja 8urnega delavnika v skladišču Celje.

Seznanim z njo prizadeto osebje. Intervencija bo tudi Delavska zbornica. Kar se tiče pravil, smo s. Petejana zaprosili za intervencijo. Najboljše je, da Vi poizveste dan in številko, pod katero je srezki poglavar v Celju odposlal pravila velikemu županu ter te podatke sporočite v Maribor tajništvo stranke s prošnjo, da naj na podlagi teh podatkov eden urgira pri velikem županu.

Sodružne pozdravel!

Direkcija je nemo prešla preko vseh navedb v naši predstavi ter nam je odgovorila:

Savez železničarjev Jugoslavije

Ljubljana, Karl Marksov trg 2/II.

Na vlogo Ce-12 od 24. sept. 1927 naslovljeno na g. direktorja odgovarja saobračajno odeljenje direkcije, da je bil postopek šefa stanice v slučaju globljenja skladiščnih delavcev pravilen v smislu zakona in v skladu z zadevnimi odredbami ministarstva saobračaja.

Sedanja normacija postaje Celje z u. službenim in delavskim osebjem odgovarja tako dejanski potrebi, kakor tudi intencijam generalne direkcije drž. železnice v Načelnik Saobračajnega odeljenja

Benedek.

Mi se niti malo ne bomo spuščali v debato o pravilnosti ali nepravilnosti tega odgovora, pripomnimo le to, da bomo celo zadevo predložili višji inštantci ter da bo poslanec S. Petejan stavljal na ministra Saobračaja z dokazi podprto vprašanje o raznih mahinacijah v Ljubljanski direkciji.

Radi tipičnosti prinašamo še en odgovor direkcije v zadevi odpusta zavirača Negro iz Rakeka.

Savez železničarjev Jugoslavije

Ljubljana, Karl Marksov trg 2/II.

Na Vašo vlogo št. Lo-5 z dne 15. sept. 1927 se obveščate, da je sokrivda zavirača Negrija Alojzija na prevozu uvoznega signala postaje Postojna po vlaku št 652 dne 12. julija 1927 po vsestransko pravilno izvedeni preiskavi neovržljivo dokazana in kazni utemeljena.

Glede zaviračev Jernejčiča in Kovšce pa opozarjamo naslov na zakon o državnem prometnem osebju, ki daje v čl. 147 vsakemu uslužbencu možnost osebnega priziva proti izrečenim in odmerjeni kazni.

Taksa Din 20 po t. p. 3 in 4 ZT to rešenje je plačano in tozadevni kolek na vlogi naslova nalepljen in pravilno razveljavljen.

Načelnik Saobračajnega odeljenja

Benedek.

Gospodom pri direkciji povemo na uho to, da napeto pričakujemo izid sodnijske preiskave v tožbi g. direktorja proti nam radi odpusta sodr. Ogrina in Elznerja ter da bomo na to razpravo marsikaj podučnega navezali.

prenapeti, zamud se ne upošteva, plača zavirača je na pr. 3.50 na uro, ali ko upoštevamo odbitke, okoli 750 Din na mesec. S tem mora hraniti sebe in družino. Nič boljši ni prometni poduradnik ali uradnik. Njegovi prejemki so daleko pod eksistenčnim minimumom, ako hoče živeti, da ravno ne strada, se mora popolnoma zadolžiti. Dopusta za šolanje ni in tako si mora kratiti še tisti mali prosti čas, da študira, ako dobi kje kako inštrukcijo.

Če pa se priglasijo za izpit mora naprej plačati takso Din 90 ali Din 125, da tudi Din 224 za gospode izpraševalne komisarje in zapisnikarja.

Kdaj pa se vršijo ti izpiti? Ali o polnoči? Ne ampak lepo med uradnimi urami in največkrat na direkciji.

Čudimo se mi gg. izpraševalnim komisarjem, ki so vedno višji uradniki in imajo vsaj dva do trikrat večjo plačo kot njih kandidati, da sploh sprejmejo denar, ki je odtrgan od ust družine, ali pa si ga mora pristradati bedni uslužbenec?

Upamo, da bodo ti gospodje višji uradniki izprevideli, da nikakor ne gre jemati denar za izpite med uradnimi urami od uslužbencev ter bodo v bodoče sprejem teh taks zavrnili, upravo pa opozorili, da ako smatra za potrebno, da se za izpite komisijo nagradi, ona sama to nagrado plača.

Savez žel. Jugoslavije je poslal ministru saobračaja utemeljeno predstavko s zahtevo, da sedanji postopek takoj ukine.

Porezni šaraf pritišče sve više.

Iz radione Zagreb.

Sa novim finansijskim zakonom vrši se i nova ukidanja na ime poreza od radničkih nadnica. Ta odkidanja počela su od meseca septembra sa važnošću od aprila o. g. Povodom tih novih ubiranja izdala je zagrebačka radiona slijedeći oglaš:

Novim Finansijskim Zakonom za budžetsku godinu 1927-28. znatno je izmjenjen način oporezivanja pripadnosti službenika i radnika po državnim nadležstvima kao i državnih penzionera.

Tako od 1. aprila 1927. plaćaju dnevničari i ostalo osebje uposlano po kancelarijama 3% u ime ličnog poreza od čitave svoje bruto zarade, k tome otpadajući invalidski porez i komorski prirez.

Kontraktualni (honorarni) službenici plaćaju od sveukupnih primanja 3% do 36.000 Din godišnje u ime ličnog poreza 3%, a od 36.000 Din 4% i još odgovarajući invalidski porez i komorski prirez.

Svi tjedni radnici t. j. nekvalifikovani radnici plaćaju:

1. Radnički porez koji iznaša 2% od sveukupne bruto zarade.

2. Invalidski porez koji iznaša 0.50% od sveukupne bruto zarade.

3. Komorski prirez koji iznaša 0.20% od sveukupne bruto zarade.

4. Vanredni prirez koji iznaša 0.60% od sveukupne bruto zarade.

5. Samoupravni prirez (općinski namet), koji iznaša 0.50% od sveukupne bruto zarade, — t. j. u ime svih poreza plaćaju ukupno 3.8% od svoje bruto zarade.

Svi kvalifikovani zanatlije i radnici zaposleni na zanatskom poslu plaćaju u ime ličnog poreza:

1. Ako im sveukupna zarada iznaša godišnje od 6000—12.000 Din, t. j. od satnine 2.50 do uključivo 5 Din, plaćaju 3.5%.

2. Ako im sveukupna zarada iznaša godišnje od 12.000—14.000 Din, t. j. od satnine 5.25 do uključivo 10 Din, plaćaju 4%.

3. Preko 14.000 Din godišnje zarade, t. j. preko 10 Din satnine, plaćaju 4.5% od primljene bruto zarade.

4. Ako im sveukupna zarada iznaša godišnje od 14.000—16.000 Din, t. j. od satnine 10.50 do uključivo 15 Din, plaćaju 5%.

5. Ako im sveukupna zarada iznaša godišnje od 16.000—18.000 Din, t. j. od satnine 15.75 do uključivo 20 Din, plaćaju 5.5%.

6. Ako im sveukupna zarada iznaša godišnje od 18.000—20.000 Din, t. j. od satnine 21.00 do uključivo 25 Din, plaćaju 6%.

7. Ako im sveukupna zarada iznaša godišnje od 20.000—22.000 Din, t. j. od satnine 26.25 do uključivo 30 Din, plaćaju 6.5%.

8. Ako im sveukupna zarada iznaša godišnje od 22.000—24.000 Din, t. j. od satnine 31.50 do uključivo 35 Din, plaćaju 7%.

9. Ako im sveukupna zarada iznaša godišnje od 24.000—26.000 Din, t. j. od satnine 36.75 do uključivo 40 Din, plaćaju 7.5%.

10. Ako im sveukupna zarada iznaša godišnje od 26.000—28.000 Din, t. j. od satnine 42.00 do uključivo 45 Din, plaćaju 8%.

11. Ako im sveukupna zarada iznaša godišnje od 28.000—30.000 Din, t. j. od satnine 47.25 do uključivo 50 Din, plaćaju 8.5%.

12. Ako im sveukupna zarada iznaša godišnje od 30.000—32.000 Din, t. j. od satnine 52.50 do uključivo 55 Din, plaćaju 9%.

13. Ako im sveukupna zarada iznaša godišnje od 32.000—34.000 Din, t. j. od satnine 57.75 do uključivo 60 Din, plaćaju 9.5%.

14. Ako im sveukupna zarada iznaša godišnje od 34.000—36.000 Din, t. j. od satnine 63.00 do uključivo 65 Din, plaćaju 10%.

15. Ako im sveukupna zarada iznaša godišnje od 36.000—38.000 Din, t. j. od satnine 68.25 do uključivo 70 Din, plaćaju 10.5%.

16. Ako im sveukupna zarada iznaša godišnje od 38.000—40.000 Din, t. j. od satnine 73.50 do uključivo 75 Din, plaćaju 11%.

17. Ako im sveukupna zarada iznaša godišnje od 40.000—42.000 Din, t. j. od satnine 78.75 do uključivo 80 Din, plaćaju 11.5%.

18. Ako im sveukupna zarada iznaša godišnje od 42.000—44.000 Din, t. j. od satnine 84.00 do uključivo 85 Din, plaćaju 12%.

19. Ako im sveukupna zarada iznaša godišnje od 44.000—46.000 Din, t. j. od satnine 89.25 do uključivo 90 Din, plaćaju 12.5%.

20. Ako im sveukupna zarada iznaša godišnje od 46.000—48.000 Din, t. j. od satnine 94.50 do uključivo 95 Din, plaćaju 13%.

21. Ako im sveukupna zarada iznaša godišnje od 48.000—50.000 Din, t. j. od satnine 99.75 do uključivo 100 Din, plaćaju 13.5%.

22. Ako im sveukupna zarada iznaša godišnje od 50.000—52.000 Din, t. j. od satnine 105.00 do uključivo 105 Din, plaćaju 14%.

23. Ako im sveukupna zarada iznaša godišnje od 52.000—54.000 Din, t. j. od satnine 110.25 do uključivo 110 Din, plaćaju 14.5%.

24. Ako im sveukupna zarada iznaša godišnje od 54.000—56.000 Din, t. j. od satnine 115.50 do uključivo 115 Din, plaćaju 15%.

25. Ako im sveukupna zarada iznaša godišnje od 56.000—58.000 Din, t. j. od satnine 120.75 do uključivo 120 Din, plaćaju 15.5%.

26. Ako im sveukupna zarada iznaša godišnje od 58.000—60.000 Din, t. j. od satnine 126.00 do uključivo 125 Din, plaćaju 16%.

27. Ako im sveukupna zarada iznaša godišnje od 60.000—62.000 Din, t. j. od satnine 131.25 do uključivo 130 Din, plaćaju 16.5%.

28. Ako im sveukupna zarada iznaša godišnje od 62.000—64.000 Din, t. j. od satnine 136.50 do uključivo 135 Din, plaćaju 17%.

29. Ako im sveukupna zarada iznaša godišnje od 64.000—66.000 Din, t. j. od satnine 141.75 do uključivo 140 Din, plaćaju 17.5%.

30. Ako im sveukupna zarada iznaša godišnje od 66.000—68.000 Din, t. j. od satnine 147.00 do uključivo 145 Din, plaćaju 18%.

31. Ako im sveukupna zarada iznaša godišnje od 68.000—70.000 Din, t. j. od satnine 152.25 do uključivo 150 Din, plaćaju 18.5%.

32. Ako im sveukupna zarada iznaša godišnje od 70.000—72.000 Din, t. j. od satnine 157.50 do uključivo 155 Din, plaćaju 19%.

33. Ako im sveukupna zarada iznaša godišnje od 72.000—74.000 Din, t. j. od satnine 162.75 do uključivo 160 Din, plaćaju 19.5%.

34. Ako im sveukupna zarada iznaša godišnje od 74.000—76.000 Din, t. j. od satnine 168.00 do uključivo 165 Din, plaćaju 20%.

35. Ako im sveukupna zarada iznaša godišnje od 76.000—78.000 Din, t. j. od satnine 173.25 do uključivo 170 Din, plaćaju 20.5%.

36. Ako im sveukupna zarada iznaša godišnje od 78.000—80.000 Din, t. j. od satnine 178.50 do uključivo 175 Din, plaćaju 21%.

n. pr. vlakospremno osebje ni dobilo celotne službene obleke kot ostalo osebje, temveč samo hlače in letno obleko. Obljubil je, da se bo informiral in stvar uredil. Obljubil je tudi, da bo direkcija izdala navodila, kako naj se čin izdela in da se bo proti temu vlagalo pritožbe a na ta navodila čakamo zaman. Obljubil je tudi upostavitve reda pri dodeljevanju zaviračev v turnuse itd. Ker smo mnenja, da je od junija do oktobra pač dovolj časa za take informacije, smo želeli izvedeti, kaj je z omenjenimi zadevami, ter zaprosili za sprejem. G. načelnik Benedek nam je pa dal sporočiti, da direkcija ne sprejme nikake deputacije, ter nemara nikakih ustmenih razprav. Naše želje naj zopet pismeno vložimo, da se bodo zopet po-

Ker g. načelnik ne marate intervencij, bomo odslej javno razpravljali o vseh stvareh, ki nas težijo in za katere rabite cele mesece, predno se še le informirate.

Odgovorite nam torej, kje se je izgubila naša službena obleka, da so prišle k nam samo hlače in letna obleka za l. 1926. Pred nekaj dnevi smo prejeli še čepice. Kje so pa plašči, bluze in čevlji za l. 1926, ter celotna obleka za l. 1927 odnosno pavšal, ki bi bil moral biti izplačan 1. oktobra 1927.

Kedaj in kako misli direkcija urediti čin vlakospremne osebja, da bo enkrat za vselej red, ter se onemogoči svojevoljno in nikomur odgovorno postopanje gotovih gospodov po postajah, osobito v Ljubljani gl. pri dodelitvi osebja v turnuse. To današnje početje more uničiti tudi zadnjo trohico veselja in navdušenja do službe.

Kedaj mislite g. načelnik uveljaviti okrožnico iz sept. 1926 tudi za Ljubljano gl., kjer se zavirači še vedno dodeljujejo po nekem sistemu, ki ni nikjer drugod v praksi, ter ga pozna samo eden človek.

Naše zahteve glede tega vprašanja smo Vam že lansko leto predložili. Odobrili ste jih ter izdali tozadevno okrožnico, ki pa za Ljubljano gl. očitno ne velja. Zakaj smo proti takemu postopanju pri dodelitvi zaviračev v službo, smo Vam pri zadnji intervenciji dovolj jasno razložili. Če bomo morali o tem javno razpravljati, ne bo naša krivda.

Kaj je z ureditvijo revizijske službe na podlagi spomenice, podpisane od vseh prizadetih vlakovodjev že pred meseci. Na Ljubljano gl. kol. velja en sistem, ki nima para nikjer. Treba bo še o njem govoriti.

Kedaj misli direkcija urediti urne plače zaviračev, ter izenačiti s postajnimi delavci. Nekateri zavirači imajo še vedno okrog 3 Din urne plače, dasi so že celo vrsto let v službi in kdaj jih misli uprava nastavitvi?

Na ta vprašanja pričakujemo od g. načelnika odgovora.

Odbor.

Iz sekcije profesionistov in pom. delavcev.

V petek dne 13. okt. 1927 se je vršil od 5.—8. ure dobro uspel sestanek kurilniškega osebja kurilnice Ljubljana I., ki se ga je udeležilo okoli 60 prizadetih.

Razpravljalo se je:

1. o provizijskem fondu;

2. o premijah;

3. o nastavitvah in končno pri točki »Razno« tudi o ustanovitvi posebnega podpornega fonda, v katerega naj bi se zbirali vsi mesečni preostanki čez dinarje.

O provizijskem fondu je poročal s. Stan-ko ter so vsi navzoči soglašali s sledečim sklepom:

Centralna uprava saveza naj ukrene vse potrebno, da se zaenkrat do definitivne ureditve vprašanja starostnega zavarovanja s posebno uredbo ali finančnim zakonom za leto 1928/29 uredi, da se bodo plačevali prispevki v fond ne od starih dnevnih plač, ampak od sedanjih dnevnih plač, za katere naj se sestavi lestvica za pomožne delavce od Din 28 do Din 50 in za profesioniste od Din 34 do Din 72 dnevno (po letih službe) in da se pokojnina odreja od teh plač.

Za definitivno ureditev starostnega zavarovanja pa naj služi projekt, ki je bil predlansko leto predložen od Saveza železničarjev Jugoslavije, ki predvideva 100% pokojnino pa 25 oziroma 30 letih službe od zadnje mesečne plače.

Glede izjednačenja bivših južnoželezničarjev z državnimi železničarji (ker so bili južni sprejeti šele po 3 letih v fond, državni pa po enem letu) je

javen škandal. — Poleg navedene stroke imamo še stroko *voznih pregledovalcev*, kateri so v Mariboru na gl. kol. tako srečni, da so pod vodstvom kurilnice ter imajo nekega takozvanega »Oberkommandierende D.« Marsikaterim voznim snazilcem se je kruh odvezl. Tudi šikanira se jih na vse načine. G. Oberkommandierende seveda skuša sedaj še pri voznih pregledovalcih kaj prihraniti za upravo; pri teh pokvarjenih vozovih se zahteva vedno več dela, a delavci dobivajo namesto nagrad za vsako malenkost kazni ter več službe. Za prejemke pa, kateri jim pripadajo, se ne gane nihče.

Izmenjava železniških zdravnikov.

Z ozirom na to, da je sprejel nov pravilnik o službovanju žel. zdravnikov, se bodo po potrebi sedaj nastavili novi zdravniki, ali zdravniški okoliš spremenili.

Opozorjamo vse podružnice v Ljubljanski direkciji, da nam takoj, a najkasneje do inkl. 21. okt. 1927 pošljejo svoje tozadevne predloge.

Kjer s zdravnikom niste zadovoljni, ali kjer danes ni žel. zdravnika, pa stanuje tam veliko železničarjev itd. vse svoje zahteve nam sporočite, da bomo vprašanje žel. zdravnikov rešili tako, kot je v interesu železničarjev. Podružnice, ki do gornjega termina ne bi odgovorile si bodo morale same sebi pripisati, ako vprašanje njih žel. zdravnika ne bo povoljno rešeno.

Občni zbori, shodi, predavanja.

Logatec. Vse sodruge obveščamo, da so pravila naše krajevne skupine potrjena in da se vrši vsled tega **občni zbor v nedeljo dne 16. okt. 1927 ob 10. uri** dopoldne v prostorih gostilne Kunc. Dnevni red: 1. Poročilo o komercializaciji železnice. 2. Volitev odbora. 3. Razno. Pozivamo vse sodruge, da se sigurno in točno udeležijo ter pripeljejo seboj tudi one, ki žele pristopiti k savezu.

Rakek. Ker se je prijavilo že veliko število članov, ki stanujejo v Rakeku, smo vložili pravila za podružnico v Rakeku. **Ustanovni občni zbor se vrši v nedeljo, dne 16. okt. 1927 ob 4. uri** dopoldne v prostorih gostilne Steržaj. Poročal bo referent iz centrale ter si bomo izvolili odbor. Vse, ki so že člani saveza in vse, ki nameravajo pristopiti, vabimo, da se občnega zbora sigurno udeležijo.

Zalog. V torek, dne 18. okt. 1927 ob pol 8. uri zvečer se vrši **občni zbor** podružnice »Saveza žel. Jugoslavije« v Zagrebu in sicer v prostorih pri Strahu v Sp. Kašlju. Pozivamo vse člane, da se sigurno udeležijo občnega zbora, zlasti tudi sodruzi iz Laz.

Kranjska gora. Tukajšnja podružnica »Saveza žel. Jugoslavije« sklicuje za **nedeljo, dne 23. okt. 1927 ob 11. uri** dopoldne javen **železničarski shod**, na katerem bo poročal referent iz centrale. Po shodu pa se vrši takoj **občni zbor**, na katerem bomo izvolili odbor. Sodrugil Naj nikogar ne preplaši dejstvo, da so nam prepovedovali shode in sestanke, pridimo vsi na shod in na občni zbor ter dokažimo s tem, da ne bomo klonili, ampak se bomo ramo ob rami z ostalimi delavci borili za naše pravice.

Vijesti Oblasnog Sekretarijata Zagreb in dopisi.

Zagreb.

Mi smo na sazivanju i održavanju konferencija i zborova vrlo živi. Imamo i vidljivih uspjeha, ma da u našem radu nailazimo na najrazličnije poteškoće. Dok nam je do sada glavnu poteškoću činila opća nesvijest i neupučenost, sada se ispoljio još jedan neprijatelj, a to je zagrebačka policija. Njoj nikako ne konvenira, da bi željezničari bili na okupu i u organizaciji, pa nas zato ometa gdje samo može. Tako nam je policijski rasturen ljepo posjećen sastanak osoblja sa kolodvora »Sava«, koji smo sazvali za 23. IX. kod Kušića. Suprotno uvjeravanjima drugova Kmeta i Korošca, da je sastanak čisto strukovan i sazvan na osnovu zakona, sastanak se je policijskom silom rasturilo.

Sa rasturanjem sastanka policijskom silom postiglo se samo suprotno od onoga, što se je htjelo: mjesto omalodušavanja i zastrašivanja, što je bila namjera policije, postiglo se je to, da je većina železničara duboko uvjerena u ispravnost našega rada i riješena je pomoći ga. Odmah sutradan u savez je pristupilo desetak novih članova.

3. oktobra sazvali smo ponovni sastanak za kolodvor »Sava«, koji je ponovno bio dobro posjećen. Da nam ga policija opet ne rasturi, izvršili smo pravovremenu prijavu, ali se njezine kontrole ipak nismo oslobodili. Točno se je pratilo svagodišnjeg, sigurno sa željom, da ih se tako čim jače zaplaši. Medjutim, naš rad je otvorena knji-

ga i mi se ni policijskih a ni kojih drugih špijona ni malo ne bojimo. Naša borba ide za povećavanjem naših prava i obranom teško zasluženog kruha, pa se kod toga nemamo česa bojati. Svaki strah i svaka bojazan mogla bi nas samo još više uniziti, a to si pak nikako nesmiemo dozvoliti. Traženjem većeg prava i većeg komadića kruha, mi ne činimo nikakvog zla i nikakve subordinacije, pa ćemo zato u tom našem radu i smjelo nastaviti.

Ovaj sastanak je otvorio drug Korene. O položaju egzekutivnog i staničnog osoblja govorili su drugovi Korošec iz Ljubljane, Udovc, Levovnik, Pongračić, Baić, Markan i Pocedić iz Zagreba. Svi govornici bili su pažljivo saslušani i pri koncu je riješeno, da se ima živo i neustrašivo poradi na dizanju organizacije, buduće je to jedini put, da izrabljeni i ispaćeni službenici do svojega prava dodju. Sastanak je uredno zaključen nakon 3 sata uspješnog rada.

Sisak.

O postupku našeg šefa stanice prema drugu Furlanu već smo u predprošlom broju izvijestili. Taj postupak našao je svoj epilog u riješenju šefa, kojim se drug Furlan kažnjava sa dvodnevnom platom od 82 dinara.

Malo ima riječi, sa kojima bi se moglo ovaj drakonski postupak šefa Moslavca osuditi. Ovaj postupak prema službeniku, koji nije ništa sgriješio i koji je u interesu saobraćajne službe, u prvom redu, tražio poštivanje jednog svojega prava, morao bi biti nedopustiv i kažnjiv. Da li je taj šef i časak pomislio na strašne posljedice, koje su mogle nastati uslijed preduge i prenaporne službe Furlana, na koju ga je silio i posle redovno svršenog radnog vremena? Pitamo mi g. Moslavca: bi li on preuzeo odgovornost za sudar ili nesreću, da se je povodom toga desila? Sigurno nebi. I kao što se je požurio da Furlana kazni radi »prestupa«, još bi se više požurio da dokaže, da je nesreći kriv samo taj isti Furlan. Sa ovakovim moralom pretpostavljeni, razumije se, kriv je uvijek samo niži pa i kažnjen je samo niži.

Drug Furlan nije učinio nikakav prestupak, već je muževno i hrabro branio samo svoje pravo, da nakon redovno određenog radnog vremena podje na svoj odmor. Stvarni prestup učinio je šef, silivši ga na nešto, na što ga nije, u interesu službe, smio siliti. U stvari, i kaznu bi trebao da iskuša samo šef. Medjutim, kad bi se takvo što kod nas desilo, bilo bi pravo čudo: vrana vrani očiju ne vadi. Negdje u Austriji, Njemačkoj i t. d., gdje se točno zna što šef smije i može, tu bi se šef što puta prije predomislio, nego li bi službenika martretirao u službi ili kaznom. Nu tamo nije samo šef bog: tamo su bog i željezničarski službenici i radnici, koji su solidarno i čvrsto organizovani, pa šef nemože šnjima da radi što hoće. Stvorimo i mi brojnu i čvrstu organizaciju, pa ćemo ih i mi obuzdati. S. P.

Ormož. Še zmeraj se pojavljao zvesti po marsikaterih postajah in krajih, ki jih nemci nazivajo takozvani »Knierutscher«, »Einweimpler« itd. Da tako pleme odpravimo ni treba veliko, samo je edino potrebno, da vsi stopimo v organizacijo Saveza železničarjev, kjer bomo lahko enotno nastopili proti denuncijantom. Hudoben je vsak, ki druge umiva, sam svoje grdobe pa sobi prikriva, zatorej se lahko vsaka razvada, preмага če se poboljšanje le ne odlaga.

Ormož. Postajni in skladišni delavci, kateri imamo že nad 8 let službe, prosimo, da se nam da službena obleka, katero moremo v službi nositi, ki opravljamo vratarstvo, postajalsko službo, ali da se nam da zato denar itd. Potem da se nam vstejejo one dve leti, v provizijski fond, kateri smo pri juž. žel. bili 3 leta nestalni in nas je še potem se vzelo v prov. fond po dovršenih 3 letih.

Zalog. Podružnični odbor je sklenil na sestanku dne 27. sept., da se vršijo predavanja in sicer enkrat s skioptičnimi slikami in enkrat brez slik. Vršijo se vsakih 14 dni enkrat in sicer pri Zimovcu v Sp. Kašlju. Obvestili bodemo vedno z vabilii ali letaki. Udeležite se polnoštevilno, da bomo res pokazali, da želimo mi tudi več luči in izobrazbe. Predavanje je brezplačno, pobiralo se bo de prostovoljne prispevke.

Zlata kurilnica Maribor. Vse je lepo in v redu, samo ubogi premogari in pepelari se že veselijo zime, ker drugače bodo postali sčasoma delanezmožni zaradi stenice, ker jih te tako preganajo, da se v teh starih vozovih niti vvesti ne morejo. Če je kateri še tako srečen, da si prinese s seboj košček suhega kruha, da ga zavžije, se boji, da mu ga odnesejo stenice. Ti vozovi so že tako polni stenice, da se že gibljejo. Kako naj si pa potem ubogi delavec, ko njegov zaslužek ne zadostuje niti za pošteno hrano, doma svoje stanovanje večkrat očisti, ko si nanese te žlahtne živalce iz kurilnice na dom, kar seveda ni prepovedano. Premogari in pepelari so že večkrat prosili g. načelnika za kako pošteno barako; pa kaj, on sam nam jo ne more sezidati. Zato nas je pa že poslal k g. Burjanu, da nam naj da on kako sredstvo, da to golazen odpravimo. Seveda, enkrat nam je g. Burjan dal malo žvepla, kar pa ni nič pomagalo. Sedaj nam pa ne da ničesar več, ampak pravi, da si naj sredstvo za pokončavanje kupimo iz lastnega denarja, ker baje stenice tudi od doma s seboj prinesejo. Mogoče jih kak gospod nosi od doma v kurilnico, ali mi ubogi delavci jih nosimo iz kurilnice domov. Zato bi bil že čas, da bi bila ta mizerija odpravljena, kar nam je že g. načelnik večkrat obljubil. **Opozorjamo na to g. šef-zdravnika dr. Tičarja in načelnika mašinskega oddelka, da odredita, da se ti vagoni takoj izmenjajo in postavijo barake.**

Jugoslovanskemu železničarju!

Eno zadnjih redkih izdaj svojega lista je porabil »Jugosl. železničar« tudi za napad na lepo se razvijajočo našo delavsko godbo »Zarja« in ji takole med vrsticami očita, da pod tujimi imeni ali kaj pobiramo prispevke za tombolo.

Najbrže gospodje tako prakso dobro poznajo, ako jo hočejo sedaj vreči na »Zarjo«. V odgovor Vam povemo le to, da pri pobiranju prispevkov, prodajanju tablic vsakemu damo tudi **vabilo na tombolo**, kjer je točno pisano za kaj se gre, da smo tombolo razglasili in da nismo nikogar oškodovali, najmanj pa sveda gospodov zvezarjev.

Ponosni pa smo na edino našo delavsko godbo. Vaša zavist nam bo v bodrilo, da bomo še bolj za njo delali in jo spopolnili. Gospodje! En nauk! Ali smo se mi kedaj zaletavali v »Jutru«, »Slovenec«, »Dnevnik« itd. v Vaše prireditve? Ali smo kedaj poglašali, da Vaše prireditve niso naše? Ali se ne zavedate, da se človek s takimi objavami le smeji?

Ali smo mi krivi, ako so naše dobro posecene in dobro uspevajo?

Ne zaletavajte se v stvari, ki Vas ne brigajo in boste imeli tudi Vi uspehe, ker pri nas v Sloveniji je vsakdo že toliko prebrisan, da ve kaj je za njega in kaj ne ter ne rabi šele Vaših opozoril.

Sekcija strojevodij Maribor.

V nedeljo dne 18. sept. 1927 se je vršil v Mariboru v šolski sobi kurilnice sestanek članov »društva strojevodij« z dnevnim redom:

1. Komercializacija železnice — referent Dežman.
2. Premogovne premije — referent Rupnik.
3. Izlet v gost. Pesek v Radvanje.

Mesto g. Dežmana sta prišla Rupnik in Rodič. Oba sta iz popisanih pol papirja prebrala referate, s katerimi se pa oboje ni popolnoma zadovoljilo ter je vsled tega g. Rupnik opozoril navzoče strojevodje, da so oni zaprosili trgovsko zbornico, da naj pusti za še eventuelne predloge eno luknjo prosto.

Po izvajanjih obeh govornikov je dobil besedo sodrug Bibič, ki je v svojem izjavljanju opozoril na vsa poslabšanja, ki so strojevodje zadela, ker so zapustili razredno bojno organizacijo, nadalje je orisal delo saveza za zboljšanje položaja železničarjev.

Prišel je tudi v polemiko z gg. delegatoma iz Ljubljane, v kateri je g. Rupnik trdil, da »Savez društva strojevodij« ni pozval na konferenco (kar pa je savez seveda naredil), naker se je Rodič celo izjavil, da bi oni tudi na povabilo ne šli tja, ker dela savez samo politiko. Tudi cvetke g. Rodiča »kaj bo Stanko v svoji rdeči oblecki naredil« ni rodila uspehe, enako ne čista izmišljotina Rodiča, da je Stanko preprečil odtegljal za podporo članov društva strojevodij. (Ako je g. Rodič to izjavil, se je lagal. Op. pisca.)

Iz tega sestanka so se strojevodje razšli s prepričanjem, da je Savez organizacija, ki edino resno dela za železničarje.

Udruženju jugoslovanskih nacionalnih železničarjev.

Nesramna laž je Vaš članek v štev. 18 »Glasnika« pod naslovom politički savez. Laž je, da bi »Savez« razpošiljal članom po deželi navodila za volitve in agitacijo pri volitvah ter določal v »Savezu« organizirane železničarje za varuhe volilnih skrinjic.

Druga nesramna laž priobčena v istem časopisu je, da so sodruzi »Savezarji« zvišali pred volitvami mesečno članarino od Din 12 na Din 14. Pač pa je članarina v »Savezu« še vedno Din 12 na mesec in vpisnina Din 5.

Kdor pa je podporni član godbe »Zarja« plača pa enako kot pri »Slogi« Din 2 mesečno kot članarino pri godbi.

Tretja navadna laž v isti številki »Glasnika« priobčena od oblasne uprave Ljubljane je, da ima maturant Stanko poleg ca. Din 2000 mesečne plače še od delavskih grošev nagrado baje Din 1600.

Draga zdravlila plačujete? Boljše je paziti, da bolezen sploh ne pride v hišo. Proč s škodljivci! Namesto prave kave, pijte Žiko! Ime »Žika« zadostuje. Napišite to ime v nakupovalno knjižico in dobili morate pravo »Žiko« v rdečih zavitkih.

Dobro je znano vsem funkcionarjem zveze, da je s. Stanko oženjen, ima dva otroka in da vsled disciplinske kazni dobi le Din 1700 mesečne plače (ako bi bil samec le Din 1250 mesečno), dasi službuje že od 1. sept. 1919. Nesramna laž pa je, da dobi »gospod maturant Stanko« mesečno nagrado od delavskih grošev baje Din 1600.

Centralna uprava SŽJ.

Železničarski koledar za leto 1928.

Še pred 1. nov. 1927 izide železničarski koledar za leto 1928, kate-rega bomo dostavili v razprodajo vsem zaupnikom. Stane samo Din 10. Ima bogato vsebino na nasvetih in strokovnem materialu, ki bo prav prišel slehernemu sodrugu.

V naslednjem le nekoliko iz vsebine:

Predpisi o napredovanju.

Odmera pokojnine.

Sprejem v provizijski fond in koliko provizije mi pripada.

Kdaj ordinirajo specialisti na centralni ambulanti.

Odhodi in prihodi vlakov v Ljubljano, Maribor in Zagreb.

Kdaj dobim babično pomoč, do-jlsko podporo, dečjo opremo in koliko?

Kje in kako se zavarujem pri pogrebni družtvi?

Kake podpore dobim za zdravljenje v toplicah in sanatorijih?

Koliko dopusta mi pristojno?

Kaj dobi žena v slučaju smrti moža od direkcije in boln. blagajne?

Kaj dobim v slučaju smrti žene ali otrok?

Kilometraža, dijete, nočne do-klade.

Kaj naredim, ako pridem v disciplinsko preiskavo.

Kdaj dobim povrnjene stroške za tuje zdravnike.

Kakšne vozne ugodnosti pripadajo delavcu, nastavljenju, družinskim članom?

Koledar bo prav prišel slehernemu železničarju, da mu ne bo treba za vsako malenkost iskati informacij okoli, ampak bo kar pogledal v koledar ter takoj vedel na čem da je.

Koledar bo lično črno vezan v platno z elastiko za zapreti.

Zaupniki, ki koledarja še niso naročili, naj ga takoj naroče.

Centralna uprava.

Vsem sodrugom, funkcionarjem in zaupnikom.

S 1. nov. 1927 se začne v prostorih centrale v Ljubljani

strokovna železničarska šola, v kateri se bo skušalo tekom letošnje zime seznaniti vse zaupnike z vsemi predpisi ter jih čim bolj usposobiti za agitacijo, intervencije, zagovore pri disciplinskih obravnavah itd.

Strokovna šola bo dva do trikrat zvečer tedensko. Opozorjamo že danes vse sodruge, ki žele šolo redno obiskovati, da se prijavijo v centrali Karla Marksa trg 2/II.

Centralna uprava.

Železničarji v Ljubljani!

V sredo, dne 19. oktobra se vrši v salonu restavracije Miklič, nasproti glav. kolodvora v Ljubljani, skioptično predavanje Novi Dunaj s 112 slikami. Predavanje je za vsakega zelo podučno, zato pripeljite tudi žene in otroke. Začetek točno ob 8. (20.) uri zvečer.

Centralna uprava SŽJ.

KARO

nepremočljivi jesenski in zimski čevlji vseh vrst

DRAG. ROGLIČ

MARIBOR, KOROŠKA C. 19

Pri osebne nakupu tudi plačilne ugodnosti.